

(המשך מעמוד 29)

נישאר המטיילים שחזרו, היא עונה בביטחון: "בארץ מסוכן יותר."

עזה

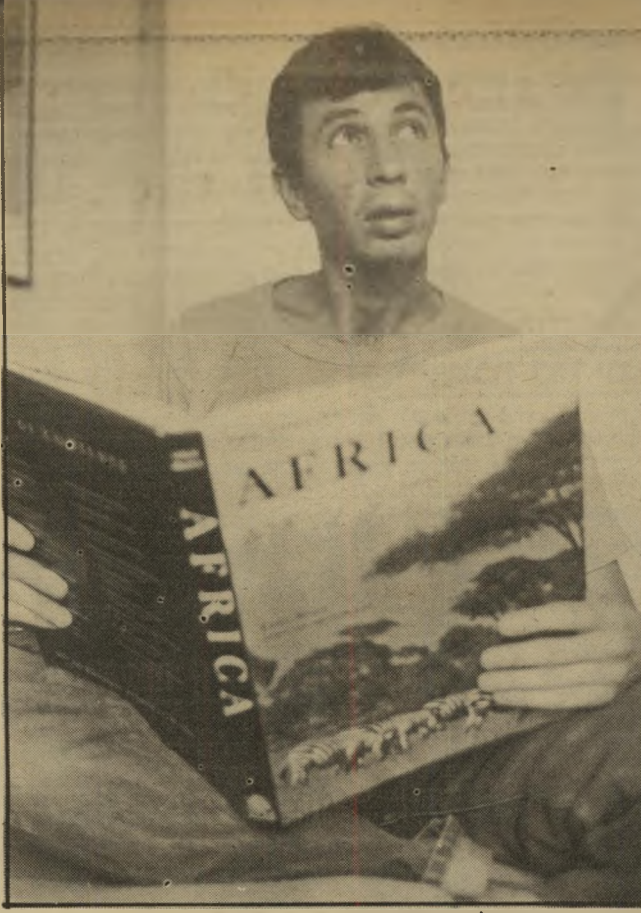
ביום שבת

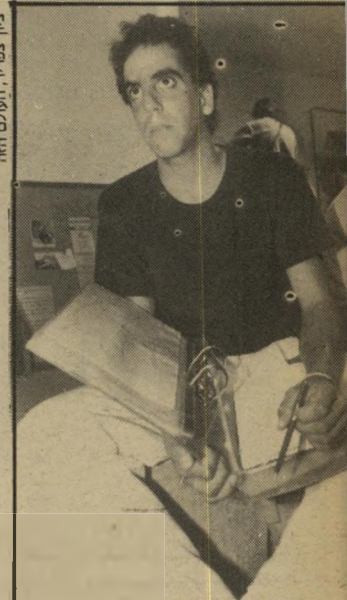
יובל גנז (24) חושב אחרת. הוא הפסיק את טיולו במיזרח הרחוק ארבע שנים במחלת טיפוסיהבטן. שלושה חודשים אחרי שיצא את הארץ הוא חזר אחרי שמישקלו ירד כ-11 קילוגרם. הוא סבל משילשולים, הקאות, סחרחורת וחום גבוה. במהלך הליכה בטרק,

ציון צמיר, העולם הזה

אילון קלמן בבראזיל ובביתו בתל-אביב (מתכוון למסע באפריקה) אחת אפריקה הישראלים עוד לא נילו...

אורן יאבו

האופנה משפיעה בהחלט

המוביל למרגלות הרי-אורוסט, הוא חלה. הטיול הסתיים עבורו כשחולץ במסוק לקטמנרו ואוספו שם בבית-חולים. אחיו הוזעק מהארץ כדי

להחזירו. "אני לא חושב שארצה לחזור אי פעם ולטייל במיזרח הרחוק", הוא אומר, "קטמנרו הצטיירה בדמיוני כעיר אגדית. מצאתי אותה. עיר מגעילה. קראנו לה עזה, כי היא נראית

כמו עזה ביום שבת, כשהישראלים באו לערוך בה קניות". אילון קלמן הוא מטייל ותיק ומנרסה, הוא מרדף-טיולים באפריקה מטעם חברת ואות הכיכר. את הטיול הגדול שלו התחיל בקניה, "באפריקה עדיין אין הרבה מטיילים ישראלים, עוד לא גילו אותה בצורה המונית כל-כך, כפי שגילו את המיזרח ודרום-אמריקה. הטיול באפריקה שונה, קשה יותר. האמת היא שאין כל הברל בין טיול

אליה אילון עוד חמש פעמים. גם הוא מדבר על ההווי המיוחד שנוצר בקרב המטיילים, על קשרים חברתיים שנמשכים אחר החזרה לארץ. "יש אנשים שמכורים לזה", הוא אומר. "באשר לכל ליזוהירות הוא אומר שיש להימנע ממתג עם השילטונות, אסור להתחכם, להתגרות. המקום המסוכן ביותר מבחינת גניבות הוא קולומביה. אף לא מטייל אחד שחזר מצטער על הטיול שעשה, הכל ממליצים בחום וב-

עצות ליוצאים מפי החוזרים:

והעיקר, העיקר: איך לחסוך!

הקלסרים עמוסי-החוויות, העצות וההנחיות המצויים לשרות הקהל בחנות למטייל חוברו בידי צעירים שחזרו מהטיול. עמוסי טיורי-הרפתקאות וגילויים חדשים על עולם אחר, הם התיישבו לכתוב למען דור-המטיילים הבא. אפשר למצוא שם סיפורים מיקנטיים למכביר, מידע עדכני כיצד לחסוך כסף. היכן לשכור שירותי סבל. היכן כדאי יותר להחליף דולארים במטבע מקומי. היכן כדאי ללון והיכן לאכול. אפשר לסמוך שם מלוא החופן אווירית חו"ל עוד הרבה לפני שמגיעים לשם. היות ונקודה מרכזית מאוד בעצות הניתנות למטיילים היא כיצד להוציא כמה שפחות כסף, הרי שמומלץ למהדרין שבמהדרין בעניין, לקרוא את החומר בעיון רב ואולי להסתפק בזה, מבלי לצאת כלל לטייל. והרי כמה קטעים שהועתקו (כלשונם) מהקלסרים עובי הכרטיס:

● נסמל — בעניין סבל בטרק (מסלול-מיפוס בהרים): "לכל מי שיוצא לטרק לחלק המערבי, לכיוון אנקורונה וחושב לקחת איזה מורטר (סבל) באיזה שהוא שלב, עדיף לקחת בדרך. מאחד הכפרים ולא לקחת מפורקה או מקטמנדו. מפורקה עולה סבל 100 רופי ליום, מהכפרים אפשר להשיג סבל בין 50 ל-70 רופי ליום. (25 רופי זה בערך דולר אחד...).

● נ.ב. מומלץ מאוד לקחת סבל ואז... אפשר סוף-סוף להסתכל ולהינות מהנוף ולא להסתכל רק על הנעללים (או על השביל...).

● ואגב, לא להביא סוכריות לילדים בכפרים, זה מקלקל אותם מאוד, ואחרי-כך הם יודעים לבקש עוד סוכריות..."

● המלצות כלכליות להודו: "הדבר הכי חשוב הוא היכולת לחסוך את השעות שם על-ידי מכירת שעונים ישנים (רצוי דיגיטליים), מחשבי-כיס קטנים ותכשיטים מערב-ביים. "להשתדל להחליף כמה שיותר בשוק השחור הנותן 20 אחוז יותר. חשוב להביא כמה שיותר שטרות של 100 דולר שערכם גבוה הרבה יותר. רכבות-לילה הן הדרך הנוחה ביותר לנוע. הזמן עובר מהר יותר. לחפץ לקנות, אם אפשר, מקומות עם שלושה דרגשים."

● בורמה: "הטיסה מקטמנדו בימי שבת עוברת בדקה (בני-גלד) ונוחתת שם נחיתת-ביניים. אסור, לפי חוקי השגרירות הישראלית ויכול להיגמר לא-נעים. טיסות בימי שלישי, לעומת זאת, עוברות דרך כלכו-תה (הודו)."

● למטייל שלום! "ובכן אחרי שבוע אני בבנקוק. סך-כל הוצאותי, כולל טיסה וכלכלה, היו 400 דולר, וזה די זול. השיטה היא כזאת: שייט עד יוון, וטיסה מיוון לבנקוק דרך רוסיה עם חברת-התעופה הרוסית. הערות לשייט: לא לקנות שום דבר על האונייה, להביא אוכל וקופסות-שימורים מהארץ, להחליף באונייה רק 10 דולר."

● הטיסה מאתונה לבנקוק דרך רוסיה: "ובכן, לישראלים אין בעיה לטוס בטיסה הזו. לטיסה מיספר יתרוונות: הטיסה זולה. הכלכלה מיום שישני עד יום שני על השבון הרוסיים. לא טסו מעל מדינות-ערב. לטיסה מיספר חסרוונות: שהייה של שלושה ימים בבית-מלון. (כלא). צריך להתרגל לאוכל הרוסי."

● נסיעה בטרמפים מקוונטו לכיוון הירדן-שיימה או טוקיו: "מהתחנה המרכזית בקוונטו לוקחים רכבת ארבע תחנות. משם מונים אחורה לכיוון הכביש הגדול שמאחורי התחנה (נמצא מתחת לגשר), מונים שמאלה והולכים על הכביש כרבע שעה, עד שמגיעים למקום שמתחת לגשר. שם יש מקום שמשל-מים בכניסה לכביש המהיר. יש שם רחבה גדולה שבה אפשר לעמוד לכיוון הירושמה, תופסים טרמפ בכביש לאוסקה, ולטוקיו איפה שהשלט לכיוון נגוצ'ה."

● בראו תשמעו על משהו שונה ומיוחד מאד. זהו הטרק אל האל-מאמיו. האל-מאמיו (הפירמידה):

"נמצא באזור הואמו שבפרו. הטיול נמשך 6-8 ימים, מיועד למטייל-לכת. אין צורך בשום ציוד מיוחד, מלבד מפה שאותה אפשר להשיג במישר-די-התיירים שליד הפלצה דה-ארמס בעיר. כמו כן צריך כמובן מקומי שיוביל אתכם עם הציוד על גבי המורים. טוב, תופסים אוטובוס או קולקטיבו (מונית-שרות) אל הכפר קארז..."

● הודעה חשובה: "לכל מי שרוצה לנסוע ברכב לדרום-אמריקה, לא כדאי כיום להעביר רכב מארצות-הברית לדרום-אמריקה, כי יצא חוק חדש המחייב אותך כבעל-רכב המגיע מחוץ למקום להוציא "קרגה דה-פסג" (תעודת-מכס) המונפקת על-ידי הטרופל א' (אירגון המכוניות האמריקאי). המיסמך עולה 85 דולר, פלוס ערבות של 2500 דולר, פלוס ערבות בנקאית של 300 אחוזים ממחיר הרכב. וכל זה בסך-הכל התאבדות."

ציון צמיר, העולם הזה

אורי ברמל

הם המהמילים הטובים בעולם

להט. מרביתם רוצים לחזור ולטייל, ומצליחים לטחוף בהתלהבותם חברים נוספים. כשיגמר לישראלים ממסלולי-הטיולים הקיימים יחפשו בוודאי מסלול אחר, הרפתקני לא-יפחות והעיקר — ימשיכו לנוע.

יסי עזיזדור